

Митці захищають Україну

Кіноактор Олексій Тритенко.

Кіноактор Павло Алдошин.

Кінооператор Сергій Михальчук.

Герої стрічок – кінооператор Сергій Михальчук та актор і режисер Ахтем Сеїтаблаєв

Презентація циклу документальних фільмів-новел «Культура vs війна», присвячених українським кінематографістам та митцям, що боронять Україну в лавах ЗСУ, пройшла 7 серпня в «Хлібні» Софії Київської. Актуальні кадри воєнного життя героїв, роздуми про власну трансформацію під час війни, переосмислення цінностей запропонували режисер перших двох стрічок – Кадім Тарасов, продюсер Герой фільму, оператор Сергій Михальчук, висловив захоплення хлопцями, з якими служить уже п'ять місяців, підрозділом, друзями, які переступили через себе, свої амбіції та страх. Всі намагаються наблизити нашу перемогу. Їхні слова намагаються відтворити в художніх образах, показати, що на той момент відбувалося. Використовують матеріали операторів, які знімають на передовій, – Грузінова, Пілунського. А Михальчук робить фотографії, вони також є у фільмі. Героями наступних стрічок будуть Тарас Компаніченко, Ярослав Пілунський, Святослав Вакарчук, Андрій Хливиюк, Сергій Жадан.

Павло Алдошин про війну

Сценарій фільму «Снайпер. Білий ворон» режисер Мар'ян Бушан написав у співавторстві з прототипом головного героя – Миколою Вороніним, випускником НаУКМА, який вже не перший рік – снайпер на війні. Головну роль (Миколи Вороненка) виконав актор Павло Алдошин, який нині також на фронті. Перед прем'єрою, яка відбулася 24 серпня, він звернувся до тих наших співгромадян, які, здається, вже забули про війну:

«Вітаю, мої люди. Подумав, що кров і зруйнована техніка вам так набридли, що ви забили мою стрічку подорожами по морях і відпочинках у горах. Добре. Життя продовжується, психіка не залізна, певно, так має бути. Головне в цьому угарі пам'ятати. Зараз там, де не бахає (Європа), вже почали готуватися до зими, тому їм та Україна вже набридла більше, ніж вам новини з війни. Тому важливо, щоб українцям не було байдуже. Щоб кожен українець був

принаймні зараз борцем, а не пристосованцем.

Не хетуйте новинами про допомогу або обмін полоненими. Розповсюджуйте, долучайтеся. Полонені «Азовсталі» все ще живі і потребують голосу на весь світ. Не звикайте до цього мовчання. Оманлива коліска безпеки дуже підступна і може кожної миті обірватися, якщо ми втрачаємо пильність.

Ворог дуже сильний, але ми сильніші. Він нам слово, ми йому – десять. Зараз біля кордону і на окупованих територіях зосереджено набагато більше техніки, ніж 24 лютого. Небезпека не минула. Та це вже агонія. Україна переможе. І ми всі, хто на фронті, хто готується туди до ротації – віримо в перемогу. Віримо, що Крим – це Україна, і запрошуємо всіх, хто з цим там зараз не погоджується, валити, допоки міст ще цілий. Бо прийдуть «найнаціоналістичніші» батальйони, і ми вже тоді про паляницю питати не будемо. Або будемо, тільки не про паляницю. Ми віримо, що Донбас – це Україна: був, є і буде. І ми знайдемо спільну мову, тим більше, що земля і культура у нас єдині.

Зберігайте бадьорість духу, пильність, допомагайте ЗСУ, дітям, немічним, лікарням... Ми – сила, назва якої звучить гучно і лунає далеко – ми українці!».

Воєнні дороги Олексія Тритенка

Після звільнення від російських окупантів Бучі, Ірпеня, Гостомеля і Бородянки стало відомо, що Олексій служив у тих краях. Зірка вітчизняних телесеріалів («Коли ми вдома») поділився фотографіями зі зруйнованих населених пунктів. На знімках помітно, що актор стомлений та засмучений, адже побачене налякало та шокувало не лише його, а й увесь світ. Олексій Тритенко родом із Запоріжжя. Разом із бойовим побратимом, режисером та актором Ахтемом Сеїтаблаєвим він долучився до флешмобу «Енергодар – це Україна» на підтримку жителів цього міста. Він також узяв участь у проекті «Національний тур "Кіно зарди Перемоги!"» до Дня Незалежності України на підтримку українських військових та внутрішньо переміщених осіб. Кінотур почався 6 серпня і тривав до кінця вересня й охопив 15 областей України.